

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 172/25
9.5.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Иде Никитовић и Марине Бркић, чланова већа, у парници тужиоца мал.АА, чији је законски заступник мајка ББ и тужиле ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Марина Ивеља, адвокат из Београда, Ђуре Јакшића 5, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Стефан Свилар, адвокат из Београда, Херцеговачка 146/13.01, по тужби ради заштите од насиља у породици и измене одлуке о моделу виђања и противтужби ради измене одлуке о моделу виђања, одлучујући о жалбама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П2 772/24 од 19.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 772/24 од 19.12.2024. године, у ставу трећем, четвртом, петом, шестом и седмом изреке и предмет се у наведеном делу **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 772/24 од 19.12.2024. године, ставом првим изреке одређена је мера заштите од насиља у породици па је забрањено туженом-противтужиоцу да прилази тужили-противтуженој ББ на удаљености мањој од 50м (осим у случајевима сусрета у државним институцијама или поступања у оквиру судских поступака) и наложено му је да се уздржава од приближавања тужили-противтуженој на наведеној удаљености, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици и забрањено је туженом-противтужиоцу да на било који начин даље узнемирава тужилу-противтужену ББ и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиле-противтужене, под претњом принудног извршења. Одлучено је такође да мере заштите од насиља у породици трају годину дана почев од 19.12.2024. године као дана доношења пресуде и могу бити продужаване све док не престану разлози због којих су одређене, док евентуално изјављена жалба не задржава извршење пресуде о одређивању мере заштите од насиља у породици. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетног АА са оцем ВВ,

тако што ће се исти одвијати на следећи начин: сваке среде тако што ће отац малолетно дете преузимати у 16.00 часова из школе и враћати га на адресу мајке у 20,00 часова, у недељи када дете не проводи викенд код оца виђаће се и понедељком, тако што ће отац малолетно дете преузимати у 16.00 часова из школе и враћати га на адресу мајке у 20.00 часова, сваки други викенд од петка у 16.00 часова када ће дете преузимати из школе до недеље у 19.00 часова када ће га вратити на адресу мајке, 15 дана летњег распуста и 7 дана зимског распуста у континуитету, сваки други државни и верски празник, очеву славу Ђурђевдан 06.05., дете ће проводити са оцем, као и очев рођендан, а мајчину славу Св.Никола 19.12. са мајком као и мајчин рођендан, сваки други рођендан детета; отац ће малолетног АА преузимати из школе радним данима а у ситуацијама када га не преузима из школе већ са адресе становања онда ће га преузимати од особе од поверења дадиље радним данима а викендом преко мајке туженог или неке треће особе од поврења која је блиска детету и која са оба родитеља има непосредну телефонску комуникацију, а коју особу ће одредити мајка као родитељ који самостално врши родитељско право и на исти начин враћати; отац је дужан да омогући телефонску или видео комуникацију мајке са дететом када је на годишњем одмору са дететом сваки други дан у трајању од пола сата, један дан када је викендом код њега у трајању од највише пола сата; а мајка је дужна да омогући телефонску или видео комуникацију оца са дететом када је на годишњем одмору са дететом сваки други дан у трајању од пола сата; у периоду када је дете са мајком на годишњем одмору, када је слава мајки или за рођендан од мајке, редован модел виђења детета са оцем се у тим данима неће спроводити, као што је отац дужан да поштује сатницу враћања малолетног детета мајци. Ставом четвртим изреке, одређена је привремена мера и уређен начин одржавања личних односа малолетног АА са оцем ВВ тако што ће се исти одвијати на следећи начин: сваке среде тако што ће отац малолетно дете преузимати у 16.00 часова из школе и враћати га на адресу мајке у 20,00 часова, у недељи када дете не проводи викенд код оца виђаће се и понедељком тако што ће отац малолетно дете преузимати у 16.00 часова из школе и враћати га на адресу мајке у 20.00 часова, сваки други викенд од петка у 16.00 часова када ће дете преузимати из школе до недеље у 19.00 часова када ће га вратити на адресу мајке, 15 дана летњег распуста и 7 дана зимског распуста у континуитету, сваки други државни и верски празник, очеву славу Ђурђевдан 06.05., дете ће проводити са оцем, као и очев рођендан, а мајчину славу Св.Никола 19.12. са мајком као и мајчин рођендан; сваки други рођендан детета, отац ће малолетног АА преузимати из школе радним данима, а у ситуацијама када га не преузима из школе већ са адресе становања онда ће га преузимати од особе од поверења дадиље радним данима, а викендом преко мајке туженог или неке треће особе од поврења која је блиска детету и која са оба родитеља има непосредну телефонску комуникацију, а коју особу ће одредити мајка као родитељ који самостално врши родитељско право и на исти начин враћати; отац је дужан да омогући телефонску или видео комуникацију мајке са дететом када је на годишњем одмору са дететом сваки други дан у трајању од пола сата један дан када је викендом код њега у трајању од највише пола сата, мајка је дужна да омогући телефонску или видео комуникацију оца са дететом када је на годишњем одмору са дететом сваки други дан у трајању од пола сата, у периоду када је дете са мајком на годишњем одмору, када је слава мајци или рођендан од мајке редован модел виђења детета са оцем се у тим данима неће спроводити, као што је отац дужан да поштује сатницу враћања малолетног детета мајци. Привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка, а евентуално изјављена жалба на ову привремену меру не задржава извршење решења. Ставом петим изреке, констатовано је

да се овом пресудом мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1506/22 од 22.12.2022. године у ставу четвртом изреке. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев у делу преко досуђеног до траженог модела виђења малолетног детета са оцем. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили тужиоци, побијајући је у ставу трећем, четвртом, петом и седмом изреке, и тужени против одлуке из става шестог изреке, обе странке због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на жалбу тужилаца.

Испитујући правилност наведене одлуке у побијаном делу, применом члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11 са изменама и допунама), који се примењује на основу члана 202 Породичног закона, овај суд изводи закључак да су жалбе основане.

Према изнетим разлозима правноснажном и извршном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1506/22 од 22.12.2022. године, разведен је брак између тужиље ББ и туженог, а њихово малолетно дете, овде тужилац АА поверен је мајци на самостално вршење родитељског права, уређен је модел виђања малолетног детета са оцем и обавезан је тужени да на име свог доприноса у издржавању малолетног детета плаћа месечно износ од 120.000,00 динара. Дана 12.05.2024. године тужени није хтео да врати малолетног АА кући сагласно уређеном начину виђања детета са оцем, насилно је избацио тужиљу ББ из стана и након што је она позвала полицију изречена му је хитна мера привремене забране да контактира и да прилази тужиљи у трајању од 48 сати коју је након тога Први основни суд у Београду продужио на 30 дана.

Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад Стари Град од 22.07.2024.године због догађаја од 12.05.2024.године, када ВВ није хтео да врати малолетног АА својој кући и након што је насилно избацио ББ из стана , дана 10.07.2024.године поново је прекршио модел виђања са малолетним АА, није га вратио у 19.00 часова на адресу становања, већ га је задржао. Према наводима мајке, отац детета је и даље изричит да неће поштовати судску одлуку и од ње је упорно захтевао да врше усмене договоре око измене модела виђања, све како би дете прилагодио својим пословним и личним плановима. На основу последње пријаве се закључује да отац детета након догађаја из маја 2024.године није променио однос према поштовању модела виђања, те да интервенције институција нису утицале корективно на понашање у домену одлагања да дете на време врати мајци, док је мајка пружила потпуну сарадњу у стручном поступку. Мајка се експонира као емотивно топла, заинтересована за добробит детета, брижна, толерантна у односу на родитељска права оца, уважава улогу оца у одрастању детета и жели да отац и даље буде укључен у то, али износи став да је због актуелне ситуације морала да покрене судске поступке како би заштитила малолетно дете и себе. Док је мера Првог основног суда због насиља у породици била на снази ББ је омогућавала оцу да несметано остварује контакт са малолетним дететом, на начин што га је отац преузимао из вртића или од дадиље. Имајући у виду актуелно

добијене податке стручни тим је изразио мишљење да је ББ била изложена психолошком насиљу од стране бившег супруга ВВ, а узимајући у обзир све податке из списка, врсту насиља и (по њеним наводима ВВ зависност од коцке), поступке који се воде пред надлежним органима, као и њен осећај угрожености, стручни тим је изразио мишљење да постоји висок ризик од понављања насиља те да је целихсодно одређивање мере заштите од насиља у породици којом се забрањује ВВ да прилази ББ на 50m, да је на било који начин узнемирава и да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство ББ. С обзиром да отац није сарађивао са Градским центром за социјални рад, Одељење Савски венац и да им није достављен извештај о родитељским капацитетима оца малолетног детета ВВ, као и да стручни радници нису извршили опсервацију контакта оца и малолетног детета Центар у наведеном извештају није могао да достави коначан налаз и мишљење у поступку измене одлуке о моделу виђања између малолетног АА и оца ВВ.

Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад Стари Град од 21.10.2024.године ВВ у потпуности негира насиље према бившој супрузи, али потврђује да су до пријаве насиља били у конфликтним односима и да су се сукоби дешавали пред малолетним дететом. Према његовом схватању сукоби су се првобитно дешавали у вези са његовим преузимањем детета, када је инсистирао да дете проводи време с њим увек када је мајка заузета, а он слободан, имајући у виду да он на послу ради тако што има слободне дане током радне недеље, а мајка је то некад дозвољавала, а некад не, према сопственом нахођењу. Према извештају Одељења Савски венац ВВ је навео да му је познато да је ББ навела да он иде у кладионице и да је коцкар, али да је то неистина као што је тврдила да је наркоман што је такође нетачно, негирао је да је детету негативно говорио о мајци. Отац прихвата да се промени модел виђања са малолетним дететом тако да више одговара начину на који је до сада заиста одржавао контакте са дететом. Дана 14.10.2024.године извршена је опсервација контакта детета и оца, малолетног АА је до очевог стана довела бака по мајци, дечак на улазу у стан спонтано трчи ка оцу и баца му се у загрљај, прича оцу како је накратко изашао са наставе и да поново мора да се врати у школу због часа енглеског језика. У стану је обиље играчака и дечјих реквизита, пре свега лега коцки. АА се све време боравка у очевом стану игра са оцем, има вербалну и емотивну размену, дечаков однос са оцем је изграђен и постојан, а присуство стручних радника не утиче на спонтано понашање и расположење детета. Имајући у виду досадашњу породичну проблематику као и више узастопних пријава за насиље у породици којима је малолетно дете присуствовало, стручни тим је мишљења да су се стекли услови да се модел контакта оца и детета измени у односу на постојећу пресуду па су предложили да се контакти одвијају: сваке среде на начин што ће отац малолетно дете преузимати у 16.00 часова из школе и враћати га на адресу мајке у 20.00 часова, сваки други викенд од петка у 16.00 часова када ће дете преузимати из школе до недеље у 19.00 часова када ће га враћати на адресу мајке, 15 дана летњег распуста, 7 дана зимског распуста, сваки други државни и верски празник, очеву славу Ђурђевдан 06.5., дете ће проводити са оцем као и очев рођендан, а мајчину славу Свети Никола 19.12., са мајком као и мајчин рођендан, сваки други рођендан детета. Преузимање детета из школе од стране оца потребно је и из разлога јер се на тај начин умањује број сусрета родитеља, што умањује и могућност рецидива пријава и нових конфликта између родитеља као што треба одредити треће лице које ће посредовати између мајке и оца приликом преузимања и враћања детета и

предложили су да то буде дадила или друга особа од поверења која је блиска детету, а која са оба родитеља има непосредну и телефонску комуникацију. У вези са наводима мајке детета да је отац склон негативним навикама (узимању наркотика, коцкању), обавестили су суд да у Центру за социјални рад нема запослених медицинске струке који би могли да се изјасне о постојању оваквих здравствених проблема код оца, те да уколико суд сматра потребним консултује стручњаке медицинске струке. Стручни радници Центра приликом остварених контаката оца и детета нису приметили да је отац под дејством наркотика или алкохола нити се отац понашао угрожавајуће ка детету. Отац је навео да је искључен из школовања детета и да му мајка ускраћује све информације везано за боравак и постигнућа детета у школи, отац је усмерен да на том плану оствари и непосредну комуникацију са школом, да је као родитељ у обавези да се ангажује на плану учења и израде домаћих задатака са дететом и да у потпуности поштује сатницу модела виђања без кашњења приликом преузимања или враћања детета.

Према наводима тужиле ББ након развода брака тужени је почео да се понаша измењено па је најпре почео да крши одлуку суда помало одступајући од онога што је утврђено, а онда је почео да се према њој понаша нетрпељиво да је омаловажава при сусретима и ниподаштава је у присуству малолетног детета, да је назива погрдним именима, да нарушава њен ауторитет пред дететом или да у неким ситуацијама уместо отвореног вређања једноставно игнорише њено присуство, обраћа се детету а поруке упућује њој, иако је физички присутна, на који начин и дете увлачи у овакву динамику очекујући од детета да преноси поруке, испоставља захтеве уместо њега, што се у наредном периоду почело негативно одражавати на малолетно дете. Описала је и ситуацију из децембра месеца 2023. године, када је АА почео да испољава страх од непознатих људи на улици, у продавници и није желео да се одвоји од ње грчевито је држећи за руку или ногу без, у том тренутку реалног објашњења, а касније се испоставило у разговору са дететом, да га је тата у претходном периоду остављао самог у колима да би одлазио у “мењачницу у коју не смеју да иду деца”, а једном приликом је зато што је дете плакало па га увео у “мењачницу” описао унутрашњост те мењачнице на начин да се може закључити да у потпуности одговара кладионици.

Поводом противтужбе од 28.10.2024.године Центар се изјаснио да је стручни тим приликом давања мишљења о измени модела контаката био упућен у предлог ВВ да малолетно дете преузима средом у 16.00 часова после завршене наставе, да дете преспава код њега, а да га отац четвртком води у школу што није подржано из разлога што малолетни АА од прекида заједнице родитеља није током радне недеље спавао у домаћинству оца, а приликом предлагања модела виђања средом имали су у виду и да је дечак у септембру месецу пошао у први разред основне школе и да би увођење ноћења код оца током радне недеље утицало на свакодневну рутину детета. Стручни тим није предвидео могућност контакта оца и детета понедељком јер је ВВ током опсервације контакта са малолетним дететом изнео став да понедељком малолетни АА има тренинг кошарке и да по претходно донетом моделу на тренингу проведе пола времена које је предвиђено за контакт са њим, те да му понедељак због обавеза малолетног АА не одговара за виђање са дететом, па су на основу свега наведеног формирали мишљење да су се стекли услови да се модел контакта оца и детета измени у односу на постојећу пресуду, а предложени модел је настао као резултат оцене најбољег интереса малолетног детета.

У мишљењу Центра за социјални рад од 03.12.2024.године изражен је став о томе да је целисходно да мере заштите од насиља у породици одређене решењем Првог основног суда у Београду П2 772/24 од 26.7.2024.године и даље остану на снази.

Полазећи од напред наведеног, а нарочито од мишљења Градског центра за социјални рад, Одељења Стари град, првостепени суд је оценио да су испуњени услови за одређивање мера заштите од насиља у породици, те је одредио мере ближе одређене у нежалбеном ставу првом и другом изреке пресуде, применом члана 10, 197 и 198 став 2 тачка 3 и 5 Породичног закона.

Одлучујући даље о тужбеном и противтужбеном захтеву у делу који се односи на измену начина одржавања личних односа малолетног АА са оцем ВВ, првостепени суд је оценио да су се околности у односу на ранији модел виђања промениле утолико што се виђање малолетног детета са оцем након развода родитеља одвијало у ширем обиму од оног који је одређен ранијом пресудом, али да тужени није поштовао време враћања малолетног детета мајци, због чега је дошло до конфликта између родитеља, да је малолетни АА у међувремену пошао у први разред основне школе, те сада има другачије обавезе, што оправдава измену одлуке о моделу виђања који је утврђен претходном пресудом, а поред обавеза у школи малолетни АА сада и тренира кошарку, због чега је одредио модел виђања као у ставу трећем изреке, као што је ставом петим изреке констатовао да се на тај начин мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1506/22 од 22.12.2022. године у ставу четвртном изреке. На исти начин је одређен модел виђања по привременој мери до правноснажног окончања овога поступка ставом четвртим изреке, док је ставом шестим изреке суд одбио противтужбени захтев туженог у делу преко досуђеног до траженог модела виђања малолетног детета са оцем.

Међутим, наведена одлука је у ставу трећем, четвртном, петом и шестом изреке захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом тужилаца али и наводима из жалбе туженог, основано указује, с обзиром да је изрека нејасна и да противречи изнетим разлозима који су у том делу недовољно јасни.

Пре свега, остаје нејасно, јер су у томе у потпуности изостали разлози, шта тачно представља корекцију у односу на модел виђања оца са дететом по пресуди Првог основног суда у Београду П2 1506/22 од 22.12.2022. године, с обзиром да у изнетим разлозима недостаје опис дотадашњег начина одржавања личног контакта малолетног детета са оцем. Осим тога, првостепени суд у изнетим разлозима наводи да у потпуности прихвата модел виђања оца са малолетним дететом на начин на који је то предложио Центар за социјални рад, али остаје нејасно, јер у том погледу нису изнети разлози, због чега се у погледу модела виђања детета са оцем наводи и виђање понедељком тако што ће отац малолетно дете преузимати у 16,00 часова из школе и враћати га на адресу мајке у 20,00 часова, када Центар за социјални рад Стари град у извештају од 04.11.2024. године изричито наводи да контакт оца и детета понедељком није сврсисходан, ценећи изјаву оца да малолетно дете тога дана има тренинг кошарке и да контакт тога дана оцу не обезбеђује адекватно виђање са дететом. Такође, изрека одлуке из става шестог изреке побиијане пресуде, у потпуности је нејасна, јер не садржи разлоге о томе шта представља противтужбени захтев у делу преко досуђеног до

траженог модела виђања малолетног детета са оцем, како се у том делу наводи.

Са друге стране је остало нејасно, да ли је (с обзиром на прихватање извештаја Центра за социјални рад да је однос оца и детета изграђен, емотиван и постојан, те опис срдачног поздрава детета са оцем приликом сусрета и исказану заинтересованост оца да учествује у задовољавању образовних потреба детета, што је право и обавеза родитеља са којим дете не живи), целисходно да дете у седмици у којој не проводи викенд са оцем, оца виђа два пута током радне недеље, прилагођавајући то виђање обавезама детета. Сагласно изнетом, недостаје изјашњење Центра за социјални рад а тиме и оцена суда, да ли је такво виђање у најбољем интересу малолетног детета или не, посебно што Центар такву могућност није искључио (већ свео на образложење у вези са виђањем оца са дететом понедељком због дететових обавеза), а што чини да због погрешне примене материјалног права, одлучне чињенице нису правилно и потпуно утврђене.

Првостепени суд ће у поновном суђењу, након што отклони повреду поступка на које му је овим решењем указано, а по потреби и допуном извештаја Центра за социјални рад сагласно изнетим примедбама, те извођењем других потребних доказа, узевши у обзир овлашћење суда да доказе може изводити и по службеној дужности, након што утврди све потребне чињенице и оцени их правилном применом члана 8 ЗПП, правилном применом материјално-правних одредаба, у најбољем интересу детета, донети правилну одлуку у делу захтева који се односи на начин одржавања личног односа детета са родитељем коме није поверено на чување и васпитање. Приликом доношења одлуке, за коју ће навести јасне, потпуне и непротивречне разлоге, узмеће у обзир да дете има право на обезбеђење најбољих могућих животних и здравствених услова за свој правилан и потпун развој и право на образовање у складу са својим способностима, жељама и склоностима као и да одржава личне односе са родитељем са којим не живи, а са друге стране и дужност родитеља да са дететом развијају однос заснован на љубави, поверењу и узајамном поштовању и да дете усмеравају ка усвајању и поштовању вредности емоционалног, етичког и националног идентитета своје породице и друштва.

Из изложених разлога, применом члана 391 став 1 и 392 став 2 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Како одлука о трошковима поступка зависи од одлуке о главној ствари, иста је укинута, применом члана 165 ЗПП.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.